

Ei mennyt neulatyynyhommiiksi

NÄKÖKULMA
Katriina
Karjalainen

Toimittaja otti miekan käteen ja maskin päähän, ja osui vastustajaan.

Mielikuvani miekkailijan perusominaisuuksista ovat rauhallisuus ja kylmähermoisuus. Laji ei myöskään ole voimallista. Ei siis äkkipikaisele suossa rämpijälle ja punttihaille sopiva laji.

Siinäpä jo muutama syy tarttua miekkaan ja kokeilla. Ennakkoluulot ovat pilanneet jo tarpeeksi monta lupaavaa kuntoiluharrastusta.

Varusteet ovat kehittyneet sitten Rooman sotureiden aikojen, vaikka asu rintapansareineen, hanskoineen ja maskeineen onkin melkoinen haarniska varsinkin kesähelteillä.

Urheilumiekkailuun tarvitaan tietysti myös kalpa, floretti tai säilä. Kaksintaisteluaan jälkeläinen kalpa on yleisin varsinkin naisilla. Opetusase floretilla ja ratsuväen sapelista kehitetyllä säilällä kisataan ja harjoitellaan vähemmän.

Tartun rohkeasti kalpaan, mutta ajatus toisen ihmisen pistämisestä tuntuu asestä tylpänä päästä huolimatta epämiellyttävältä.

Nykyvarusteilla loukkaantumisia ei juuri tapahdu, eli töki rauhassa. Kaikki ollaan elossa, ja lajin parissa on oltu jo vuosia, oppaakseni lupautunut Kuopion Miekkailijoiden puheenjohtaja **Sami Miettinen** naurahtaa.

Vanha laji ei ole noussut Suomessa massalajiksi harrastajamäärissä mitattuna. Kuopion Miekkailijoiden harjoitussissaan väkeä ei ole paljon, mutta intoakaan ei puutu.

Edellisten kisojen onnistu-

miset ja epäonnistumiset puodaan läpi, ja olympiakesänä myös mitalispekulaatiot kuuluvat asiaan, vaikka mukana ei ole suomalaisia.

– Eurooppalaiset ovat suosikkeja. Kiinasta ja Koreasta saattaa joku yltää kahdeksan sakkiiin. Virolaisille toivoisin menestystä, Miettinen arvioi.

Parin tunnin treenit alkavat aina jumpalla ja jalkatyöllä. Syksystä alkaen Kuopiossa voi harjoitella kolmesti viikossa.

– Työasiat täytyy saada ensin pois mielestä, koska ottelu vaatii keskittymistä ja tekniikkaa, Miettinen kertoo.

Hioton valmiusasennon kanssa eteneminen kokeenempien mukana on haastavaa, kun painopisteet ovat haakusessa. Saan kipeäksi takajalkani etureiden, kun harjoitteiden pitäisi tuntua etujalan takareidissä. Toinen käsikin seilaa missä sattuu.

– Alkuun tekniikan harjoittelu on tärkeää. Koordinaatio ja tasapaino kehittyvät kylä ajan kanssa, Miettinen lohduttaa.

Oikeat liikeradat eivät löydy hetkessä. En osu patjassa samaan kohtaan montaa kertaa peräkkäin, mutta pääsen silti testaamaan neulatyynyä toimivan Miettisen luotilivien suojaominaisuuksia.

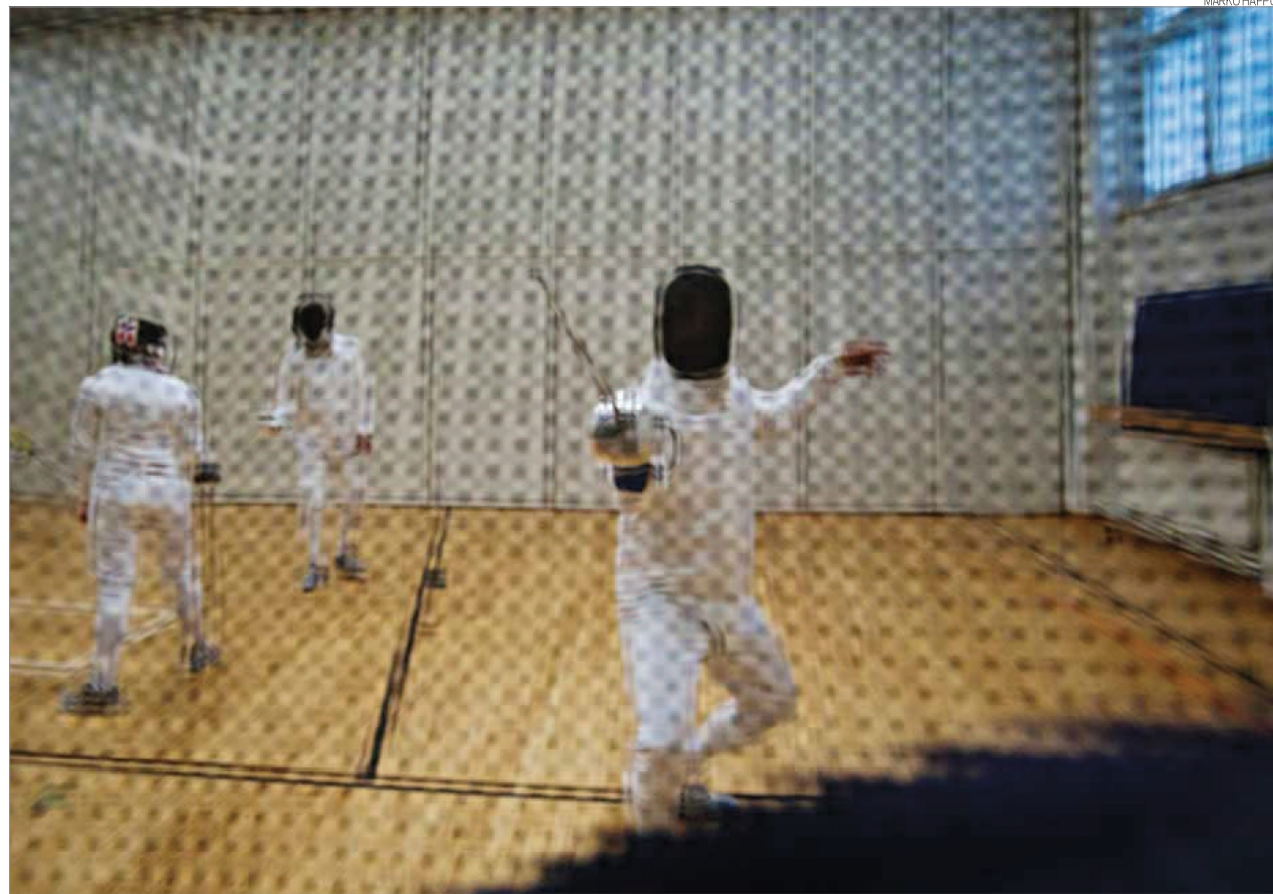
Voitan epämiellyttävän olon toisen pistämisestä. Alan päivittäin innostua, kun homma alkaa sujua. Ei kun otteluun!

Kolmeminuuttinenkin käy kokemattomalle työstä täysvarustus yllä. Tekniikka hajotlee ja suojaus unohtuu, mutta hauskaa on.

En tahdo olla neulatyyny. Yritän innokkaasti, ja menen yllättäen johtoon ottelun alussa. 4–4 -tilanteesta joudun kuitenkin taipumaan kokeneemmalle yhden piston erolla.

– Ei kun Rion olympialaisiin valmistautumaan, treenikaverit kannustavat ensikertalaista.

Varusteet tosiaan toimivat ja suojaavat. Ei kipuja, eikä taiteluvammoja.

Miekkailulla on pitkät olympiaperinteet. Nykyaikaisten varusteiden ansiosta tekniikkaa ja koordinaatiota vaativan lajin harrastaminen on turvallista.

Katriina Karjalainen (oik.) kokeili miekkailua ensimmäistä kertaa.

miekkailu

Jo muinaiset roomalaiset...

■ Lajin historia on vuosituhansia vanha ja sotaisa. Urheilumiekkailulla tarkoitetaan kolmea olympialajia: kalpa, florettia ja säilää.

■ Olympiamiekkailu on puhtaasti urheilulaji, jolla ei ole itsepuolustusellista tarkoitusta.

■ Olympialaji miekkailu on ollut alusta, eli vuodesta 1896 saakka.

Naistet kilpailivat ensimmäisen kerran vuonna 1924.

■ Kilpailtavien lajien määrät vaihtelevat kisa kohtaisesti. Lontoon olympialaisissa miesten lajit ovat floretti, floretin joukkuekilpailu, kalpa, säilä ja säilän joukkuekilpailu.

■ Naisten tapahtumat puoles-

taan ovat floretti, floretin joukkuekilpailu, kalpa, kalvan joukkuekilpailu ja säilä.

■ Suomalaisedustusta olympialaisissa on ollut vain Soulessa 1988 ja Atlantassa 1996.

■ Kuopion Miekkailijat järjestää alkeiskurssit syys- ja marraskuussa.

MARKO HAPPO